

Politiszkos žinios.

Revoliucija Maskolijoje.

Pereitą savaitę Maskolijoje bombos vėl buvo darbe. Finlandijoje, mieste Helsingfors, bombos likosi užmūštos policijos viršininkas Kremarenko. Ir Lietuvoje, Baltstogė, bombos eksplozijos net kelios dešimtys žmonių likosi užmūstų arba sužeistų.

Neįstaba, jeigu bombų pagubos caras. Jis slapta persikėlė ant laivo „Šiaurės Žvaigždė“ ir išplaukė ant sutikimo su plaukinėjančiu dabar Švedijos pakrantėse Vokietijos ciecorius. Ko jis nori nuo Vokietijos ciecorius, nežinia. Iškeliandamas caras nepaėmė nė užrubežinių dalykų ministerio, su juo, iškeliavo vien teipjaunonių nekendamas kunigaikštis Mikola.

Kada prieš tai laikraščiai pagersino, jog caras rengiasi plaukti susitikti su Wilhelmu, tai randas tuojau pasiskubino užginti. Taigi tas susitikimas buvo nuo žmonių slepiamas. Matyt bijojo, kad dažinoje apie rengiamą kelionę, revoliucionieriai nepastotų kur kelio.

Bet jeigu buvimas namieje carui gana pavojingas, tai ir iškeliavimas, ypač dabar, kada revoliucijos dvasia ir nepaklusnumas pirmą teipramių ir bailių ukėjų apėmė veik visą Maskoliją, nemanau pavojingas. Kas gi but, jeigu jurininkai laivo „Šiaurės Žvaigždės“ susibuntavotų, kaip susibuntavo jurininkai „Potemkin“? Žinoma, jurininkus rinko nuo ištikimiausius, bet rinkėjai negali juk žmogaus mišlą ir širdies matyti. Šiandien ištikimas, rytoj gal but neįtikimu. Neįtikimumą gimdo geresnis supratimas padėjimo Maskolijos vidurinėse.

Ko caras gali prašyti nuo Vokietijos ciecorius, negalima įspėti. Gal pagelbos prieš Japoniją, ar prieš naminius priešus, o gal prieglaudus Vokietijoje, jeigu žmonės carą išvytų, arba kad jam prireiktų dumti nuo meilės „karštai ji mylinčių pavalidinių“? Tokios meilės, kokią carui rodo jo pavaldiniai, turbūt, nė joks valdonas netroškta. Nėra abejonės, kad jeigu Vokietija nepadės carui karę su Japonija ir su ukėkais, tai prieglaudos neatsakys. Caro gyslose daugiau yra vokiško, negu maskoliško kraujo. Be pinigų jis neatkaks Vokietijon, nes užrubežinių bankuose turi šimtus milijonų nuo žmonių prilpūtų pinigų. Vargo nekės, vokiškiems giminėms nereiks caro šelpiti. Gal caras pasiiki, kad kaip jau sykį, Vokietija su Prancuzija susidėjusi, nedavė po chiniskai karai Japonijai rinkti pilnai pergales vaisių, teip ir dabar pasistengs sumazinti jos reikalavimus. Gal but, kad caras Vokietijoje įsiekio pagelbos prieš savo ukėkus. Ko, vienog, jis ištikro įsiekio pas Wilhelmą, apie tai, turbūt, negreitai dar išgirsime, kadangi tas yra šlepiama net nuo artimiausių caro tarnų, gal ir jo giminės ne visi tą žino.

Nors žemiškų institucijų atstovams Trepov uždraudė atlaikyti susirinkimą Maskvoje, jie nepaisė ant uždraudimo, bet paskirto dienos susirinkimo namuose kunigaikščio Dolgorukovo. Džiūroje

apie tai Trepovo tarnai, visu pulku įsiveržė į gyvenimą ir liepė susirinkusiems išsiskirstyti, bet tie nepaklausė ir esant policistams, traukė ramiai perkrautinėjimą visą Maskoliją apeinančių klausimų. Policija neišdrysio su prievarta vaikyti susirinkusių žemiečių atstovų, kadangi čia buvo daug kunigaikščių ir kitokių žymių ypatų. Trepovo tarnai turėjo prasišalinti, o žemiečių atstovai toliau traukė savo darbą, kurį stabdyti neišdrysio policijos tarnai. Dar jie norėjo surašyti pravarde susirinkusių, bet tie atsakė, kad gali susirašyti pravarde visų Maskolijos gyventojų, kadangi visi reikalauja reformų ir didesnės laisvės.

Negaleidamas įveikti neklausančių žemiečių, Trepov grįžėsi laikraščiu, kurie nepaisė ant jo uždraudimo ir patalpino atsakančius straipsnius apie žemiečių susivaišimą. Laikraštį „Slovo“ uždarė ant mėnesio laiko, kitiems suteikė perseregėjimui, kitiems uždraudė talpinti apgarsinimus, dar kitus uždraudė pardavinėti atskirais numeriais. Bet ar savo bausmėse uždarė skiltis laikraščių nepatinkančioms reakcijonieriams žinioms, galima abejoti. Jeigu visi laikraščiai eis išvien, nieks, jų neišdrysio bausiti ir uždarinti nors ant trumpo laiko. Visų laikraščių negalima uždarinti, tas sukeltų priešrangą visus žmonis skaitančius laikraščius.

Ant paskutinio susirinkimo žemiečiai nutarė išleisti atsiskaukimą į visos Maskolijos žmonis ir pakviesti visus rengti susirinkimus apkalbėjimui kaip ištraukti visą kraštą iš netikusių, negalimų ilgai kėsti dabartinių sanlygų. Toliau nutarė kalbinti visus neklausyti valdžių uždraudimų, prieš jas nusilenkti tik ten, kur jų pajėga didesnė, bet ir tą sykį kelti protestus prieš neatsakančius valdininkų pasielgimus. Vieno žemiečių dalis norėjo dar kartą kreipties prie caro su maldavimais, bet sanariai laisvesnių pažūrų, kokių būvo daugiau, atmetė tokį konservatyvų reikalavimą, kadangi carui negalima užsitiškėti, jis vien vilioja žmonis, savo pažadėjimų nepildo. Žemiečiai priėmė ir Maskvos darbininkų deputaciją, kuri išreiškė žemiečiams pasitikėjimą, kad jie pasirūpys apie labą visų gyventojų luomų.

Veik visi susirinkę žemiečių atstovai pasirašė po rezoliucijoms, nors tur jų buvo kunigaikščiai, grafi ir kitoki ponai ir didžturčiai. Vien keli, rando įstatyti, nepasirašė ir pasitraukė iš susirinkimo, bet ant to pasilikę nepaisė.

Karė Maskolijos su Japonija.

Caras jau seniai paskyrė tarybų komisorių; vienas iš jų, Rosen, jau atkako Washingtoną, kitas, vyriausias komisijos sanarys, būvęs ministerių perdėtinis, Witte, drauge su agentais išdo mindingos, atkako į Paryžių. Witte, atkakęs į Paryžių, tuojau atklankė Prancuzijos ministerių perdėtinį Rouvierą ir gana ilgai su juo kalbėjo; paskui nusidavė pas maskoliškąjį ambasadorių Nelydovą. Išdo gi ministerijos agentai atklankė įtekimingus Prancuzijos bankierius, matyt, praravosi, ar Maskolija galės

dar gauti pasiskolinti kiek pinigų. Prancuziškai bankieriai laikraščiai, vienog, atvirai rašo, jog užmokėjimui karės kaštų Prancuzija paskolys tiek pinigų, kiek reiks, bet įolesniai karės vedimui neduos nė cento. Matyt, Witte nesitikti gauti Prancuzijos tiek pinigų, kiek Maskolija nori, kadangi išdo ministerijos agentus jis ketina paimti į Ameriką. Čia, matyt, tiki daugiau gauti. Iš tikro visada tūsičia, kas metą turinti didelius nepriteklus Maskolijos išdą iki šiol paskoloms pripildydavo, pirmiausiai Vokietija, o paskutiniuose metuose, kiek tik Maskolija reikalavo, davė pinigų prancuzai. Kadangi dabar jau ne vokiečiai, ne prancuzai daugiau skolinti nenori, tai Maskolijos randas nori pabandyti, ar negalima bus gauti Amerikoje. Ar tas pasiseks, nežinia. Dabar maskoliškas randas ant silpnų stovi koki, visa viešpatystė apimta revoliucijos. Kol nežinia, katra pusė gali laimėti, užrubežių bankieriai nenorės skolinti carui pinigų.

Apie ką rodavijosi Witte su Prancuzijos ministerių perdėtiniu, teipgi nežinia. Laikraščiai mena, jog Witte jau meldė paprašyti Anglijos randą, kad jis prikaltėtų Japoniją nestatyti persunkti sandaros išlygų, kad nereikala būtų nieko tokio, kas galėtų pažeminti Maskoliją. Laikraščiai jau rašo, buk Anglijos randas, ant Prancuzijos maldavimo, pažadėjo tą padaryti. Gal tame but dalis teisybės, kadangi jeigu Anglijai pavojinga Maskolija, ji geidžia jos apsilpūnimo tai ji, vienog, negali geisti ir per daug didelio susidurtinimo Japonijos, kuri Anglijos valdybos Azijoje ir Australijoje gali buti dar pavojingesnė negu nerangi, sukurpuota Maskolija.

Japonijos svarbiausias tarybų komisorių, jos užrubežinių dalykų ministeris Kamura pereitą panedėlio dieną buvo jau Chicago, kur nuo visokių čia gyvenančių tautų buvo paskirtas priėmimo komitetas; lietuvų, vienog, nebuvo, lenkai turėjo kuniją Gordoną ir aldermoną Kuną. Žinoma, iš to dar Lenkijai didelės naudos nebus, jeigu kunigas Gordon turėjo vien progą stori balsu šaukti „banzai“, pasirodžius Japonijos užrubežinių dalykų ministeriui. Jis neprigulpingos Lenkijos lenkamės sutvers.

Tarybos, prasidės pradžioje sekančio mėnesio. Ar jos užbaigs karę, ar ne, nežinia. Ant to nemažą įtakmę turės prietikiškai Maskolijos vidurinėse. Be abejonės Maskolija žino, ko pareikalaus Japonija, bet pašaliniai, ne laikraščiai, tu reikalavimų nežino; ką laikraščiai apie tai rašo, yra tik spėjimu, bet spėjimai gali neautikti su teisybe. Laikraščių reporteriai laikė apgulime Chicago hotel Auditorium, kur buvo apsisitojęs vyriausias Japonijos tarybų komisorių Kamura, tikėdamiesi, kad jis pasakys jiems, ko reikalaus nuo Maskolijos, bet išskvosti karnors nuo Japonijos ministerio nepasisekė: jis su reporteriais kalbėjo visai apie ką kitą, bet ne apie susitaikymo išlygas. Tame ir dyvų nėra: ji Japonijos randas siuntė ant tarybų su Maskolijos komisoriais, o ne ant pasikal-

bėjimo su Amerikos laikraščių reporteriais. „Nors Maskolija ir žino, kokius reikalavimus pastatys Japonija, bet vis gi jos komisoriai tikisi šitą nuderėti, žinoma, jeigu iš-tikro Maskolija pasirėngusi dabartinėms karyboms užbaigti karę, o nesinaudoti iš tarybų sudurtinimui savo pajėgų. Azijoje.

Paryžiaus iš Mandzurijos atkako dabar maskoliškas jenerolas Rennenkampf. Klausiantis laikraščių reporteriams jis pasakė, kad dabar Mandzurijoje maskoliška armija esanti daug skaitlingesnė negu kada nors pirma ir ji neužligio pradėsianti muktalavo, davė pinigų prancuzai. Kadangi dabar jau ne vokiečiai, ne prancuzai daugiau skolinti nenori, tai Maskolijos randas nori pabandyti, ar negalima bus gauti Amerikoje. Ar tas pasiseks, nežinia. Dabar maskoliškas randas ant silpnų stovi koki, visa viešpatystė apimta revoliucijos. Kol nežinia, katra pusė gali laimėti, užrubežių bankieriai nenorės skolinti carui pinigų.

Berlyno laikraščiai mano, kad vietoj mokėjimo Japonijai karės kaštų, Maskolija užmanys Japonijai paimti visą užrubežinę jos užtrauktą pasukolas. Kadangi, vienog, visos užrubežinės užtrauktos Japonijos skolos nepereina 250.000.000 dol., didesnė dalis skolų yra namieje užtraukti, tai, turbūt, Japonija nesutiks ant Maskolijos užmanymo ir pareikalaus sugražinimo tikrų karės kaštų, kurie daug didesni negu užrubežinės paskolos.

Maskolijai nepasisekė išderėti apstabydimo karės laike tarybų, japoniečiai sutinka apstabyti karę tik tą sykį, jeigu maskoliški tarybų komisoriai priims svarbiausius Japonijos reikalavimus. Mandzurijoje pasilovė jau stabdanti kariuomenė pasikrutinimus lytus, keliai džiūsta, su tuom ir prasidėjo žemgimas japoniečių armijos į šiaurius. 23 d. liepos atėjo Londonan telegramai, jog japoniškasis jenerolas Hasegava, su 30000 kareivių užpuolė ant prysakinį pozicijų maskoliškų Tumenos terpkalnė, bet, buk, jo užpuolimą maskolišiai su didelėmis nuotrotoms atmuše.

Japoniškai laikraščiai paduoda žinias, buk tankiai Mandzurijoje atsitinka, kad maskoliški kareiviai nenori muštiesi, traukiasi atgal prieš daug mažesnes japoniečių pajėgas.

Salą Sachaliną japoniečiai jau beveik su-visu apvaldė. Čia nelaisvėn pateko su viršum 1600 maskoliškų kareivių su kelioms kanuolėmis. Japoniška laivynė pasirodė jau Siberijos pakrantėse į šiaurius nuo Vladivostoko, prie porto Nikolajevsk, iš kurio išbėgo civiliški gyventojai. Japoniečiai išsodino ant kranto naują armiją Po-sjeto uostoj. Europoj todėl mano, kad japoniečiai stengsis, kad ir su neįspasakytoms nuotrotoms, užimti Vladivostoką pirmą, negu susivažiavus Washingtono abiejų kraštų tarybų komisoriais.

Mobilizavimas kariuomenės Maskolijoje neatsibuvo teip švelniai, kaip randas norėtų. Latvijoj suaukti po ginklu rezervos kareiviai Rygoj ir kitose vietose kėlė maištus, daugelis kareivių pabėgo į slapstus grišose. Matyt, kareiviai nenori eiti karėn.

Vokietija.

Pavojus karės tarp Prancuzijos ir Vokietijos, rods, šiuo kartu išnyko, bet nesutikimai tarp šitų tautų dar neišdilo. Vokietija visokiais būdais stengiasi išardyti užmegstą tarp Anglijos ir Prancuzijos ryšį, bet tas nesiseka. Nesutikimai dėl to gal vėl atsinaujinti.

Vokietijos ciecorius ant Sedano šventės buvo užprasęs atkakti į Vokietiją Ispanijos karalių, kas būtų neprilaukia Prancuzijai demonstracija. Ispanijos randas, vienog, neprilankia priėmė pakvietimą ir karalius pranešė, kad ant to laiko negali atkakti į Vokietiją. Taigi su pagelba Ispanijos karaliaus Vokietijos randui nepasisekė suerzinti prancuzų ir supykinti Prancuziją su Ispanija, kurios dabar laikosi kruvoj.

Iš Lietuvos.

Is Kauno.

Kauno tvirtynės komendantas išlipinėjo mieste savo proklamaciją, kurioje uždraudžia tvirtynės rubežiuose ir jos aplinkinėse rinkties žmonėms ir vaikščioti kruvoms. Primena, jog vaikiuoli keliaudami maištus bus vartojama kariuomenė. Ypatos kalbinančios kelti maištą, neklausyti valdžių, įeldiančios urėdinkus, busiančios atiduotos po sudu ir išgabentos iš miesto. Perserginti gyventojus, kad nesijungtų su miniu pulkais, kadangi, mat, kariuomenė šaudys į žmonių pulkus. Jau mat ir Kaune baimė apima caro tarnus.

Is Jurbarko, Kauno gub.

Jurbarko likosi išmėtyti atsiskaukimai žadanti visą miestą išdeiginti; todėl namų savininkai pasamdė sargus. Gatvėms vaikščioja kareivių patrole. Gal but, vienok, kad tie gaudinimai tyčia platinami; jeigu kas norėtų miestelį išdeiginti, tą gal ir dabojaant padaryti, medinūs namelius neesunk uždegti. Ant galo, kokią kas nauda gali turėti iš išdeiginimo miestelio?

Is Baltstogės, Gardino gb.

Is Baltstogės visi turtingesniejie gyventojai dumia ir ramesnės vietos, bėga ne vien dirbtuvių savininkai, bet ir sanariai labdarinių draugų, bet netikri labdariai, kadangi tikriems nieks nieko blogo nedaro ir laike smarkiausių maištų.

Is Prūsų Lietuvos.

Prūsų Lietuvoj pasibaigė sienavimas. Visur šieno surinkto tik vidutiniskai, kitur daugiau kaip praėjusiuose metuose. Žieminiai jāvai gražūs, vasarajai teipgi neprasti.

Kaip paduoda Tilžės „Nauja Lietuviška Ceitunga“, maskoliškasis rubežiaus sargas ties Doviliais bandė du einančių per rubežių lietuvių ant neutrališkojo kelio suimti. Bet lietuviai nesidavė, atėmė karabiną ir rubežiaus sargą balisai sumušė; butų gal visai užmušė, bet pagelbos maskolpalaikui pasiskubino Prūsų pusės ukinkiniai ir ji išliuosa.

Paskutiniame kiauilių turguj Tilžės mokoje: už porą 4-5 sanvaicių paršų po 20-24 Mrk., už senesnius 25-30 Mrk., už penetas kiaules po 48 Mrk. už kiekvieną 100 svarų gyvo gyvulio.

Kaimo darbininkai ir darbininkės!

(Atsilaukimas).

Jus, vargo žmonės, jus ariami jaučiai, pasamdyti turtingųjų ir pakinkyti jungan nepabaigto darbo, sustokit vilkė sunkią savo naštą ir pasirupinkit bent kartą, kaip geriau savo gyvenimą sutaisyti.

Jus pastatot ponams gražius rumus, kasdien ruošiat jiems gardžius pietus; patys vienok gyvenat dažniausia drėgnuose lauzuose ir mintat juoda duona. Jus aptaisot dykaduonius, išpenit jiems arklis ir padirbat karietas važinėti; patys vaikščiojat amžinai pėkšti ir apdriskę.

Jusų samdytojai, nesėję, nepovę, vis gi esti turtų pilni, gali sau mokslą įgyti, važinėti po svieta, gali linksmiai praleisti jaunus savo dienas ir apsisaugoti nuo vargo, ligos ar senatvės sulaukę.

Bet jus, kaimo darbininkai ir darbininkės, esat turtinųjų vergais dar ir šiandien, be laisvės, iš prievartos tam sus, nepatyrę, kas tai yra gyventi žmoniškai. Už darbą per visą amžį gaunat, pasegę nuo savo darbo davėjų tik krepšį ir lazda ubaganti!

Draugai! Gana vargi be galo. Atėjo laikas reikalaut, kad svieto penėtojai ir rėdytojai patys galėtų geriau gyventi. Mes, lietuviai socialdemokratai, tie patys aptariamai blogą ar tamsių žmonių „cicilikai“, patariame jiems pastatyti savo samdytojams šitokius reikalavimus: Turi buti jums sutrumpinta darbo diena. Atleite darbininkai privalo pasirupinti, kad jiems per parą reiktų aštuonios valandos dirbti, aštuonios miegoti, aštuonios ilisėti arba pasikaityti, pasilinkmint. Šiai dienai reikalaukit, kad dirbti reiktų kasdien tik dešimtį valandų, kaip jau pačios caro valdžios norima įvesti miestų darbininkams.

Turi buti jums tiek padidinta alga, kad jos užtektų jusų kuno ir dvasios reikalams. Pirmam kartui samdytojai teuzmeta bent po dvi grivini ant kiekvieno rubežiaus algos. Alga turi būti keliama visiems: bernams, mergoms, ordinarčikams ir padieniniams, labiausia tiems, kas lig šiol gaudavo kuomatžiausia.

Reikalaukit geresnio valgio, geresnių trioby gyventi, drabužių apsvilkti, geresnio apsiėjimo.

Pasirupinkit, kad reikalavimai jusų butų išpildyti. Todėl, jeigu samdytojai nesutiks geruoju, parinkit karščiausią darbymetę ir atsiaukyt, visi susitare, nuo darbo. Padarykit štraiką.

Štraikuokit ramiai. Dvarų, arba šelp kokios samdytojų savasties nekludykit, nedeginkit ir neardykit. Nelieskit jų pačių, kol jie jusų nelies ir nešaunks prieš jus policijos ar kareivių. Nedovanokit vienok tiems, kurie norėtų pasisilepti nuo teisinųjų jusų reikalavimų už valdžios nugaros ir užleisų jusų caro bernais. Nedovanokit ir saviems išdavikams arba tiems, kurie neprisidės prie jusų štraiko. Darbą meskit, kiek galima, visur, vienu laiku.

Tai tiek pareikalaukit šiai dienai. Bet darbininkams vien tokių atmainų neužtenka.

Jiems reikia, kad dirbę visą amžį, jie nevargtų senatvės ar ligos susilaukę. Visuomenė, visas kraštas privalo duoti pasenusiems, ar susirgusiems darbininkams pinigų pragyventi.

Reikalinga, kad darbininkai visados galėtų darbą sau rasti. Iš tikus bedarbė, tegul visas kraštas pasirūpins duoti jiems kur užsidirbti. Darbininkams reikalingi geri įstatymai ir geri teismai (sudai), kurie juos gintų nuo turtingųjų skriaudimų.

Jiems reikalingas mokslas, duodamas dykai ir gerai. Jiems reikalinga, kad darbininkams leista būtų patiems rupintis savais reikalais, leista būtų atvirai rinktis, atvirai apie viską šnakėtis, turėti savo raštai, tverti visokias draugoves, liuosai kelti štraikai. Darbininkams reikalinga, drauge su kitais krašto gyventojais, patiems rupintis reikalais savo valdžios, savo pavieto, savo viso krašto Lietuvos. Jiems reikalinga, kad musų krašto valdžia nuo musų žmonių prigulėtų ir butų musų tarnu, o ne ponu, kaip dabar.

Bet, tuo-kart, draugai, reikia išgriauti dabartinę caro valdžią! Teip, reikia išgriauti! Caro bernai temoka rupintis savo geroje ir reikalingais piniguočių. Ligšiol jie tik šaudė štraikuojančius darbininkus, neduodavo jiems apsišviesti; suprastėjus iš jų vargdavo Sibirar Maskolijon. Jie sukrandavo ant darbo žmonių visus mokesčius, visas sunkenybes, o sau pasilikdavo visas lengvėnes ir buvo ligšiol ponais ir prispaudėjais Lietuvos. Tie caro bernai, žinoma, nenorės geruoju pasitraukti iš šiltos ir nutupėtos vietos.

Nenorės geruoju, priversim piktuoju, bet senybėnį tvarka reikia mainyti; be to vis tiek nebus galo musų vargams. Vietoj caro valdžios pastatykim žmonių valdžią. Del musų krašto, Lietuvos, sušaukim seimą Vilniuje iš atstovų, kuriuos mes patys išrinksim, paduodami savo balsus slapta, visi suaugę vyrai ir moterys, kas kokio turto, tikėjimo ar luomo nebutų. Vilniaus seimui mes duosim valią rupintis visais reikalais musų krašto. Tai bus nauja musų valdžia, musų pačių renkama ir mums paklusni. Ji tikrai neužmirš, kas mums būtų naudinga. Gražus ir naudingas butų darbas, tik nepakeliamai sunkus — pasakysit. Jog caro valdžia turi pulkus kareivių, šaudykles, kanuoles, o mes plikoms rankomis stošim kovon.

Nenusigaskim. Ir mes turim pulkus be skaičias, tik kol-kas išblaskyti. Jie greitai, vienok, susikuops vienon vieton. Jau pasikėlė prieš valdžią fabriku darbininkai visų rusų viešpatystėj. Jau valdžios nebeklauso žmonės Lenkijoj, ant Kaukazo, Finijoj, Latvijoj. Nerimsta iš keršto patys rusai. Kada jus kilsit, prie jusų prisidės išvarginti mokesčiais ir visokiais prispaudinėjais ukinkiniai Lietuvos ir bus tuo-kart šimtą kartų daugiau kareivių prieš carą, negu už carą.

Vietoj šaudyklių ir kanuolių mums pabus pasipriešinimas caro valdžiai. Todėl atsiskaukim „jos klausyti. Nemokėkim mokesčių, kam reikia mokėti. Mobilizaciją apšaukus, nei-

kim vaikan, kam reiktų eit. Rudeniop tegul nestoja liosų traukti musų jaunomėn, o jeigu kas stos, neleiskime jų.

Neklausykim ir jokių reikalų neturėkim su policija ir „zemskaie“. Atsisaukykim lankyt ištvirkusį valdžios sudą ir savo nesutikimus atiduokim išrišt savo kaimynams. Neleiskim vaikų valdžios mokyklon. Prizadėkim ir prisiekim daugiau nebegerti degtinės, iš kurios valdžia išrenka šimtus milijonų rublių ir paskui juos apverčia ant musų galvų. Jeigu už pasipriešinimą valdžia norėtų suimt prakilnesnius musų vyrus, neišduokime jų ir neapsileiskim caro bernams. Paliepkim činauninkams išsinešit iš musų krašto, o piktikiems ir nepaklusniams varykim kakton kulka. Šunims tebuna šunies mirtis.

Kada neduosim valdžiai nė žmonių, nė pinigų, sutikę jos galybę, kaip pavasario sniegas, o mes iš „prisilegty pavaldinių virsim valdytojais savo krašto ir savo reikalų.

Draugai! Jau atėjo laikas pasirokuot su piktadejais! Priminkim jiems dabar kražiečių kraują ir viską, ką mes nuo jų iškentėjom, kaip lietuviai. Suskaitykim visus mokesčius, kuriuos valdžia tiesiai ir kreivai plėšė iš mūsų skurdiųjų dešimties metų dėkavokim policijai už jos vagystas, pasityčiojimus ir plėšimus; „zemskaie“ — už jų sauvėlę ir suktybes; visai caro valdžiai — už kraują šimtų tukstantių varguolių, paklotų tolimos Mandzurijos laukuose, sušaudytų čia po miestus ir kaimus, supudytų kalėjimo urvuose. Nedovanokim jai tukstantių milijonų, išpuistytų karę su japonais. Už musų pinigų ir kraują musų brolių tegul caro valdžia užmoka mums savo galva.

Gana kentėjom ir vargom. Jau laikas sukilt ir drėbt nuo savo sprando musų budelius. Stokim kuopon, vyrai, už liuosęnę ir laimingęnę darbininkų buitį, už savirankią savo reikaluose, žmonių valdomą Lietuvą, už seimą Vilniaus mieste. Teprasmenka caro valdžiai! Tegyvuoja socializmas! Tegyvuoja gėrovė darbininkų po kaimus ir miestus!

Centralinis Komitetas
Lietuvių Socialdemokratų Partijos.

Lietuvos valstiečiai, ukinkiniai ir darbininkai!

(Atsilaukimas).

Mes, Lietuvių Socialdemokratų Partija, vadovai Lietuvos darbininkų, jau seniai esam patyrę, ko verta caro valdžia ir seniai esam pasakę, kad geresniam gyvenimui reikalinga išgriauti dabartinę tvarką ir paversti valdžią patiems žmonėms.

Mes šendien sakome, kad jau metas stoti prie darbo. Caro valdžia susilpnėjo; jos galybę sulauzė japonai, ja pakirto kojas ir surišo raudonas maištai ir sukilimai darbininkų ir valstiečių viduryje viešpatystės. Caro sostas pasvirio ir tik laukia da vieno drutesnio smugio, kad partirst visiskai. Iš ty sumišimų, kurie pakilo dabar skaisai ir išilgai visos rusų val-

Politiszkos žinios.

Revolucija Maskolijoje.

Pereitą sanvaitę Maskolijoje bombos vėl buvo darbe. Finlandijoje, mieste Helsinge, bombos likosi užmūstas policijos viršininkas Kremenko. Ir Lietuvoje, Baltstogėje, bombos eksplozijos net kelios dešimtys žmonių likosi užmūstų arba sužeistų.

Neįstaba, jeigu bombų pagubos caras. Jis slapta persikėlė ant laivo „Šiaurės Žvaigždė“ ir išplaukė ant susitikimo su plaukėnėjančiu dabar Švedijos pakrantėse Vokietijos ciecoriu. Ko jis nori nuo Vokietijos ciecoriaus, nežinia. Iškeliaudamas caras nepaėmė nė užrėžinių dalykų ministerio, su juom iškeliauo vien teip jam žmonių nekendamas kunigaikštis Mikola.

Kada prieš tai laikraščiai pagarsino, jog caras rengiasi plaukti susitikti su Vilhelmu, tai randa tuojau pasiskubino už ginti. Taigi tas susitikimas buvo nuo žmonių slepiamas. Matyt bijojo, kad dažinoje apie rengiamą kelionę, revoliucionieriai nepastotų kur kėlio.

Bet jeigu buvimas namieje carui gana pavojingas, tai ir iškeliaujimas, ypač dabar, kada revoliucijos dvasia ir nepaklusnumas pima teip ramų ir bailių ukėsu apėmė visą Maskoliją, nemaziau pavojingas. Kas gi but, jeigu jurininkai laivo „Šiaurės Žvaigždės“ susibuntavotų, kaip susibuntavotų jurininkai „Potemkino“? Žinoma, jurininkus rinko nuo istikimaušius, bet rinkėjai negali juk žmogaus mislių ir širdies matyti. Šiandien istikimas, rytoj gal bet neistikimas, neistikimams gimdo geresnis supratimas padėjimo Maskolijos viduriose.

Ko caras gali prašyti nuo Vokietijos ciecoriaus, negalima įspėti. Gal pagelbos prieš Japoniją, ar prieš naminius priešus, o gal prieglaudą Vokietijoje, jeigu žmonės carą išvytų, arba kad jam prireiktų dūmti nuo melės „karštai jį mylinčių pavaldinių“? Tokios melės, kokią carui rodo jo pavaldiniai, turbūt, nė joks valdonas netroškta. Nėra abejonės, kad jeigu Vokietija nepadės carui karį su Japonija ir su ukėsis, tai prieglaudos neatšakys. Caro gyslose daugiau yra vokiško, negu maskoliško kraujo. Be pinigų jis neatkaks Vokietijon, nes užrėžinių bankuose turi šimtus milijonų nuo žmonių priliputų pinigų. Vargo nekės, vokiškiems giminėms nereiks caro šelpiti. Gal caras pasiitki, kad kaip jau sykį, Vokietija su Prancuzija susidėjusi, nedavė po efiniška karai Japonijai rinkti pilnai pergales vaisių, teip ir dabar pasistengs sumazinti jos reikavimus. Gal but, kad caras Vokietijoje įsiekto pagelbos prieš savo ukėsus. Ko, vienog, jis istikro įsiekto pas Vilhelmą, apie tai, turbūt, negreitai dar išgirsime, kadangi tas yra slepiamas net nuo artimiausių caro tarnų, gal ir jo giminės ne visi tą žino.

Nors žemiškų institucijų atstovams Trepov uždrėdė atlaikyti susirinkimą Maskvoj, jie nepaisė ant uždrėdimo, bet paskirtoj dienos susirinko namuose kunigaikščio Dolgorukovo. Dažnų oje

apie tai Trepovo tarnai, visu pulku įsiveržė į gyvenimą ir liepė susirinkusiems išsiskirstyti, bet tie nepaklausė ir esant policistams, traukė ramiai perkraatinėjimą visą Maskoliją apėinančių klausimų. Policija neišdrys su prievarta vykdyti susirinkusių žemiškių atstovų, kadangi čia buvo daug kunigaikščių ir kitokių žymių ypatų. Trepovo tarnai turėjo prisitaikinti, o žemiškių atstovai toliau traukė savo darbą, kurį stabdyti neišdrys policijos tarnai. Dar jie norėjo surašyti pravarde susirinkusių, bet tie atsakė, kad gali susirašyti pravarde visų „Maskolijos gyventojų, kadangi visi reikalauja reformų ir didesnis laisvės.

Negalėdama įveikti neklausančių žemiškių, Trepov įriešė laikraščius, kurie nepaisė ant jo uždrėdimo ir patalpino atsakančius straipsnius apie žemiškių susivaišimą. Laikraštį „Slovo“ uždavė ant mėnesio laiko, kitiems suteikė persergėjimams, kitiems uždrėdė talpinti apgarsinimus, dar kitus uždrėdė parduoti atskiras numerias. Bet ar savo bausmės uždavė skiltis laikraščius nepatinkančioms reakcionieriams žinioms, galima abejoti. Jeigu visi laikraščiai eis išvien, nieks, jų neišdrys bausti ir uždrėditi nors ant trumpo laiko. Visų laikraščių negalima uždaryti, tas sukeltų prieš randą visus žmonis skaitančius laikraščius.

Ant paskutinio susirinkimo žemičiai nutarė išleisti atsisaukimą į visos Maskolijos žmonis ir pakviesti visus rengti susirinkimus apkalbėjimui kaip ištraukti visą kraštą iš netikusio, negalimų ilgai kėsti dabartinių sąlygų. Toliau nutarė kalbinti visus neklausyti valdžių uždrėdimų, prieš jas nusilenkti tik ten, kur jų pajėga didesnė, bet ir tąsyk kelti protestus prieš neatsakančius valdininkų pasielgimus. Vieno žemiškių dalis norėjo dar kartą kreiptis prie caro su maldavimais, bet sanariai laisvėnų pažūrų, kokių buvo daugiau, atmetė toki konservatyvų reikalavimą, kadangi carui negalima užsitiškėti, jis vien vilioja žmonis, savo pasadėjimų nepildo. Žemičiai priėmė ir Maskvos darbininkų deputaciją, kuri išreiškė žemičiams pasitikėjimą, kad jie pasirūpys apie labą visų gyventojų luomų.

Veik visi susirinkę žemičių atstovai pasirašė po rezoliucijos, nors tarp jų buvo kunigaikščiai, grafai ir kitoki ponai ir didžturčiai. Vien keli, rando įstatyti, nepasirašė ir pasitraukė iš susirinkimo, bet ant to pasilikę nepaisė.

Karė Maskolijos su Japonija.

Caras jau seniai paskyrė tarybų komisorus; vienas iš jų, Rosen, jau atkako Washington, kitas, vyriausias komisijos sanarys, buvęs ministerių perdėtinis, Witte, drauge su agentais išdo ministerijos, atkako į Paryžių. Witte, atkakęs į Paryžių, tuojau atkankė Prancuzijos ministerių perdėtinį Rouvierą ir gana ilgai su juom kalbėjo; paskui nusidavė pas maskoliškąjį ambasadorių Nelydovą. Išdo gi ministerijos agentai atkankė įtekingesnius Prancuzijos bankierius, matyt, karvosi, ar Maskolija galės

dar gauti pasiskolinti kiek pinigų. Prancuziškai bankierių laikraščiai, vienog, atvira rašo, jog užmokėjimui karės kaštų Prancuzija paskolys tiek pinigų, kiek reiks, bet jolesniai karės vedimui neduos nė cento. Matyt, Witte nesitiki gauti Prancuzijoje tiek pinigų, kiek Maskolija nori, kadangi išdo ministerijos agentus jis ketina paimti į Ameriką. Čia, matyt, tiki daugiau gauti. Iš tikro visada tuščia, kas metą turinti didelių nepriteklius Maskolijos išdų iki šiol paskoloms pripildydavo, pirmiausiai Vokietija, o paskutiniuose metuose, kiek tik Maskolija reikalavo, davė pinigų prancuzai. Kadangi dabar jau nė vokiečiai, nė prancuzai daugiau skolinti nenori, tai Maskolijos randa nori pabandyti, ar negalima bus gauti Amerikoje. Ar tas pasiseks, nežinia. Dabar maskoliškas randa ant silpnų stočių kojų, visa viešpatystė apimta revoliucijos. Kol nežinia, katra pusė gali laimėti, užrėžinių bankieriai nenorės skolinti carui pinigų.

Apie ką rodavijosi Witte su Prancuzijos ministerių perdėtinio, teipgi nežinia. Laikraščiai mena, jog Witte jo meldė paprašyti Anglijos randa, kad jis prikaltų Japoniją nestatyti persunkų sandaros išlygų, kad nereikautų nieko tokio, kas galėtų pažeminti Maskoliją. Laikraščiai jau rašo, buk Anglijos randa, ant Prancuzijos maldavimų, pažadėjo tą padaryti. Gal tame but dalis teisybės, kadangi jeigu Anglijai pavojinga Maskolija, ji geidžia jos apsilpinimo netgi ji, vienog, negali geisti ir per daug didelio susidurtinimo Japonijos, kuri Anglijos valdybos mas Azijoje ir Australijoje gali buti dar pavojingesnė negu nerangi, sukurpuota Maskolija.

Japonijos svarbiausias tarybų komisorus, jos užrėžinių dalykų ministeris Kamura pereitą pamedėlio dieną buvo jau Chicago, kur nuo visokių čia gyvenančių tautų buvo paskirtas priėmimo komitetas; lietuvių, vienog, nebuvo, lenkai turėjo kunigą Gordoną ir aldermoną Kuną. Žinoma, iš to dar Lenkijai didelės naudos nebus, jeigu kunigas Gordon turėjo vien progą stori balsu šaukti „banzai“, pasirodžius Japonijos užrėžinių dalykų ministeriui. Jis neprigulpingos Lenkijos lenkams nesutvers.

Tarybos prasidės pradžioje sekančio mėnesio. Ar jos užbaigs karę, ar ne, nežinia. Ant to nemažą įtekme turės prietikiškai Maskolijos viduriose. Be abejonės Maskolija žino, ko pareikalaus Japonija, bet pašaliniai, nė laikraščiai ty reikalavimų nežino; ką laikraščiai apie tai rašo, yra tik spėjimai, bet spėjimai gali neantikti su teisybe. Laikraščių reporteriai laikė apgulime Chicagoj hotelį Auditorium, kur buvo apsiestojes vyriausias Japonijos tarybų komisorus Kamura, tikėdamiesi, kad jis pasakys jiems, ko reikalaus nuo Maskolijos, bet iškovsti kam nors nuo Japonijos ministerio nepasisekė: jis su reporteriais kalbėjo visai apie ką-kitą, bet ne apie susitaikymo išlygas. Tame ir dyvų nėra: ji Japonijos randa siuntė ant tarybų su Maskolijos komisoriais, o ne ant pasikal-

bėjimo su Amerikos laikraščių reporteriais.

Nors Maskolija ir žino, kokius reikalavimus pastatys Japonija, bet vis gi jos komisoriai tikisi šitą nuderėti, žinoma, jeigu istikro Maskolija pasirengusi dabartinėms karyboms užbaigti karę, o nesinaudoti iš tarybų sudurtinimui savo pajėgų Azijoje.

Paryžiun iš Mandžurijos atkako dabar maskoliškas jenerals Rennenkampf. Klaušiantiems laikraščių reporteriams jis pasakė, kad dabar Mandžurijoje maskoliška armija esanti daug skaitlingesnė negu kada nors pirma, ir ji neužligio pradėsianti mūštis japonus. Be abejonės pats Rennenkampf, carui kalbės visai ką kitą. Jau ne kartą laikraščių skaitytojai galėjo matyti, kad jeigu maskoliški jeneralai kalba viešai apie prietikius ant karės lauko, tai visada meluoja. Be abejonės ne sako teisybės ir Rennenkampf reporteriams Paryžiaus laikraščiu, teisybę jis pasakys vien carui ir karės ministeriui.

Berlyno laikraščiai mano, kad vietoj mokėjimo Japonijai karės kaštų, Maskolija užmanys Japonijai paimti višoms užrėžiniuose jos užtrauktas paskolas. Kadangi, vienog, visos užrėžiniuose užtrauktos Japonijos skolos nepereina 250.000.000 dol., didesnė dalis skolų yra namieje užtrauktų, tai, turbūt, Japonija nesutiks ant Maskolijos užmanymo ir pareikalaus sugrąžinimo tikrų karės kaštų, kurie daug didesni negu užrėžinių paskolos.

Maskolijai nepasisekė išderėti apstabdymo karės laiko tarybų, japoniečiai sutinka apstabdyti karę tik tąsyk, jeigu maskoliški tarybų komisoriai priims svarbiausius Japonijos reikalavimus. Mandžurijoje pasiliovė jau stabdanti kariumenų pasikrutinimas lytus, keliai džiūsta, su tuom ir prasidėjo žemėnami; jeigu kas norėtų miestelį išdegti, tą gal ir daboant padaryti, medinius namelius nesunku uždegti. Ant galo, kokią kas nauda gali turėti iš išdeginimo miestelio?

Iš Baltstogės, Gardino gb. Iš Baltstogės visi turtingesniejie gyventojai dumia ir ramesnis vietas, bėga ne-vien dirbtuvių savininkai, bet ir sanariai labdarinų drangybių bet netikri labdariai, kadangi tikriems nieks nieko blogo nedaro ir laike smarkiausių maistų.

Iš Prūsų Lietuvos. Prūsų Lietuvos pasibaigė šienavimas. Visur šieno surinko tik vidutiniškai, kitur daugiau kaip praėjusiuose metuose. Žemieniai įvairi gražus, vasarai teipgi neprasti.

Kaip paduoda Tilzės „Nauja Lietuviška Ceitunga“, maskoliškasis rubežiaus sargas ties Doviliais bandė du einančių per rubežį lietuviu ant neutrališkojo kelio suminti. Bet lietuviui nesidavė, atėmė karabiną ir rubežiaus sargą balisai sumušė; butų gal visai užmušė, bet pagelbon maskolpalaikui pasiskubino Prūsų pusės ukrainiai ir jį išliuosavo.

Paskutiniame kiaučių turgy Tilzės mokykloje: už porą 4-5 sanvaidių parų po 20-24 Mrk., už senesnius 25-30 Mrk., už penetas kiales po 48 Mrk., už kiekvieną 100 svarų gyvo gyvalio.

Vokietija.

Pavojus karės tarp Prancuzijos ir Vokietijos, rods, šiudom kartu išnyko, bet nesutikimai tarp šitų tautų dar neisidilo. Vokietija visokiais būdais stengiasi išardyti užmegstą tarp Anglijos ir Prancuzijos ryšį, bet tas nesiseka. Nesutikimai dėl to gal vėl atsinaujinti.

Vokietijos ciecorius ant Sedano šventės buvo užpranęs atkakti į Vokietiją Ispanijos karalių, kas butų nepilankia Prancuzijai demonstracija. Ispanijos randa, vienog, nepilankiai priėmė pakvietimą ir karalius pranešė, kad ant to laiko negali atkakti į Vokietiją. Taigi su pagelba Ispanijos karaliaus Vokietijos randui nepasisekė suerzinti prancuzų ir supykinti Prancuziją su Ispanija, kurios dabar laikosi kruvoj.

Iš Lietuvos.

Iš Kauno.

Kauno tvirtynės komendantas išlipinėjo mieste savo proklamaciją, kurioje uždrėdžia tvirtynės rubežiuose ir jos aplinkinėse rinkties žmonėms ir vaikščioti kruvoms. Primena, jog vaikymui keliauciu maistūs bus vartojama kariumenė. Ypač kalbinaudamas kelti maistą, neklausyti valdžių, įeidiančiose urėdinkus, busiančios atiduotos po sudu ir išgabentos iš miesto. Persegriti gyventojus, kad nesijungtų su miniu pulkais, kadangi, mat, kariumenė šaudys į žmonių pulkus. Jan mat ir Kaune baimė apima caro tarnus.

Iš Jurbarko, Kauno gub.

Jurbarko likosi išmėtyti atsisaukimai žadanai visą miestą išdegti; todėl namų savininkai pasamdė sargus. Gatvėms vaikščioja kareivių patrolės. Gal but, vienok, kad tie gadinimai tyčia platinami; jeigu kas norėtų miestelį išdegti, tą gal ir daboant padaryti, medinius namelius nesunku uždegti. Ant galo, kokią kas nauda gali turėti iš išdeginimo miestelio?

Iš Baltstogės, Gardino gb.

Iš Baltstogės visi turtingesniejie gyventojai dumia ir ramesnis vietas, bėga ne-vien dirbtuvių savininkai, bet ir sanariai labdarinų drangybių bet netikri labdariai, kadangi tikriems nieks nieko blogo nedaro ir laike smarkiausių maistų.

Iš Prūsų Lietuvos.

Prūsų Lietuvos pasibaigė šienavimas. Visur šieno surinko tik vidutiniškai, kitur daugiau kaip praėjusiuose metuose. Žemieniai įvairi gražus, vasarai teipgi neprasti.

Kaip paduoda Tilzės „Nauja Lietuviška Ceitunga“, maskoliškasis rubežiaus sargas ties Doviliais bandė du einančių per rubežį lietuviu ant neutrališkojo kelio suminti. Bet lietuviui nesidavė, atėmė karabiną ir rubežiaus sargą balisai sumušė; butų gal visai užmušė, bet pagelbon maskolpalaikui pasiskubino Prūsų pusės ukrainiai ir jį išliuosavo.

Paskutiniame kiaučių turgy Tilzės mokykloje: už porą 4-5 sanvaidių parų po 20-24 Mrk., už senesnius 25-30 Mrk., už penetas kiales po 48 Mrk., už kiekvieną 100 svarų gyvo gyvalio.

Kaimo darbininkai ir darbininkės!

(Atsilaukimas).

Jus, vargo žmonės, jus ariami jaučiai, pasamdyti turtingųjų ir pakinkyti jungan nepabaigto darbo, sustokit vilkė sunkia savo našta ir pasirupinkit bent kartą, kaip geriau savo gyvenimą sutaisyti.

Jus pastatot ponams gražius rumus, kasdien ruošiat jiems gardžius pietus; /patys vienok gyvenat dažniausia drėgnuose lažuose ir miniatas važinėjate. Jus aptaisot dykaduonius, išpenit jiems arklus ir padirbat karietas važinėjate; patys vaikščiojat amžinai pėkšti ir apdriskę.

Jusų samdytojai, nesėję, neplovę, vis gi esti turty pilni, gali sau mokslą įgyti, važinėjate po sėvičą, gali linksmiai praleisti jaunas savo dienas ir apsiengotus nuo vargo, ligos ar senatvės sulaukę.

Bet jus, kaimo darbininkai ir darbininkės, esat turtingųjų vergais dar ir šiandien, be laisvės, iš prievartos tamus, nepatyrę, kas tai yra gyventi žmoniškai. Už darbą per visą amžį gaunat, pasenę nuo savo darbo davęjų tik kreipę ir lazda ubaganti!

Draugai! Gana vargti be galo. Atėjo laikas reikalaut, kad svieto penėtojai ir rėdytojai patys galėtų geriau gyventi. Mes, lietuvių-socijaldemokratai, tie patys aptariam blogą ar tamsių žmonių „cicilikai“, patariame jiems pastatyti savo samdytojams sitokius reikalavimus:

Turi buti jums sutrumpinta darbo diena. Atėitę darbininkai privalo pasirūpinti, kad jiems per parą reiktų astuonios valandos dirbti, astuonios miegoti, astuonios ilisėtis arba pasiekaitų, pasilksmint. Šiai dienai reikalaukit, kad dirbti reiktų kasdien tik dešimtį valandų, kaip jau pačios caro valdžios norima įvesti miestų darbininkams.

Turi buti jums tiek padidinta alga, kad jos užtektų jums kuno ir dvasios reikalavimus. Pirmam kartui samdytojai teuzmetą bent po dvi grivini ant kiekvieno rubliaus algos. Alga turi buti keliamą visiems: bernams, mergoms, ordinariškams ir padieniniams, labiausia tiems, kas lig šiol gaudavo kuomaziausius.

Reikalaukit geresnio valdžio, geresnių triobų gyventi, drabuzių apseivilkti, geresnio apsiėjimo.

Pasirupinkit, kad reikalavimai jusų butų išpildyti. Todėl, jeigu samdytojai ne sutiks geruotu, parinkit karčiausią darbymetę ir atsisaukykit, visi susitarę, nuo darbo. Padarykit straiklą.

Straiukuokit ramiai. Dvarų, arba šelp kokios samdytojų savasties nekliduykit, ne deginkit ir neardykite. Ne liekit jų pačių, kol jie jusų nelies ir neauks prius jusų policijos ar kareivių. Nedovanokit vienok tiems, kurie norėtų pasisilepti nuo teisinų jusų reikalavimų už valdžios nugaros ir užleisų jus caro bernais. Nedovanokit ir saviems išdavikams arba tiems, kurie neprisidės prie jų straiko. Darbą meskit, kiek galima, visur, vienu laiku.

Tai tiek pareikalaukit šiai dienai. Bet darbininkams vien tokių atmainų neuteinka.

Jiems reikia, kad dirbė visą amžį, jie nevangtų senatvės ar ligos susilaukę. Visuomenė, visas kraštas privalo duoti pasenusiems, ar susirgusiems darbininkams pinigų pragyventi.

Reikalinga, kad darbininkai visados galėtų darbą sau rasti. Istikus bedarbei, tegul visas kraštas pasirūpins duoti jiems kur užsidirbti.

Darbininkams reikalingi geri įstatymai ir geri teismai (suda), kurie juos gintų nuo turtingųjų ekraudimo.

Jiems reikalingas mokslas, duodamas dykal ir gerai. Jiems reikalinga, kad darbininkams leista butų patiems rūpintis savais reikalais, leista butų atvirai rinktis, atvirai apie viską šnekėtis, turėti savo raštai, tvirti visokias drangoves, liuosai kelti štraikalus. Darbininkams reikalinga, drauge su kitais krašto gyventojais, patiems rūpintis reikalais savo valdžios, savo pavieto, savo viso krašto Lietuvos. Jiems reikalinga, kad musų krašto valdžia nuo musų žmonių prigulėtų ir butų musų tarnu, o nie ponu, kaip dabar.

Bet, tuo-kart, draugai, reikia išgriauti dabartinę carą valdžią? Teip, reikia išgriauti! Caro bernai temoka rūpintis savo geroje ir reikalais piniguočių. Ligšiol jie tik šaudė štraikuojančius darbininkus, neduodavo jiems apsišviesti; supratusius iš jų varydavo Sibiran ar Maskolijon. Jie sukrandavo ant darbo žmonių visus mokesčius, visas sunkenybes, o sau pasilikdavo visas lengvenybes ir buvo ligšiol ponais ir prispaudėjais Lietuvos. Tie caro bernai, žinoma, nenorės geruotu pasitraukti iš šiltos ir nutupėtos vietos.

Nenorės geruotu, priversim piktuoju, bet senybinę tvarreikia mainyt; be to vis tiek nebus galo musų vargams.

Vietoj caro valdžios pastatykim žmonių valdžią. Dėl musų krašto, Lietuvos, sušaukim seimą Vilniuje iš atstovų, kuriuos mes patys rinksim, paduodami savo balsus slapta, visi suaugę vyrai ir moterys, kas kokio turto, tikėjimo ar luomo nebutų. Vilniaus seimui mes duosim valią rūpintis visais reikalais musų krašto. Tai bus nauja renkama ir mums paklusni. Ji tikrai neužmirš, kas mums butų naudinga. Gražus ir naudingas butų darbas, tik nepakeliamai sunkus — pasakysit. Jog caro valdžia turi pulkus kareivių, šaudykles, kanuoles, o mes plikoms rankomis stosis kovon.

Nenusigaskim. Ir mes turim pulkus be skaičiaus, tik kol-kas išblaskyti. Jie greitai, vienok, susikuops vienog vieton. Jau pasikėlė prieš valdžią fabriky darbininkai visoj rusų vyksitjestyje. Jau valdžios nebeklauso žmonės Lenkijoje, ant Kaukazo, Finlandijoje, Latvijoje. Nerimsta iš keršto patys rusai. Kada jus kilsit, prie jusų prisidės išvarginti mokesčiais ir visokiais prispaudimais ukininkai Lietuvos ir bus tuo-kart šimtą kartų daugiau kareivių prieš carą, negu už carą.

Vietoj šaudyklių ir kanuolių mums pabus pasipriešinimas caro valdžiai.

Todėl atsisakykim jos klansyti. Nemokekim mokesčių, kam reikia mokėti. Mobilizaciją apšaukus, nei kim vaiskan, kam reiktų eit. Rudenip tegul nestoja liosų traukti musų jaunūmenė, o jeigu kas stos, neieksime jų.

Neklausykim ir jokių reikalų neturėkim su policija ir „zemekiais“. Atsisakykim lankyt istvirkuoj valdžios sudą ir savo nesutikimus atiduokim išrišt savo kaimynams. Neieksim pinigų valdžios mokyklon. Prizadėkim ir prisiekim daugiau nebegerti degtinės, iš kurios valdžia išrenka šimtus milijonų rublių ir paskui juos apverčia ant musų galvų. Jeigu už pasipriešinimą valdžia norėtų snimt praklinesnius musų vyrus, neišduokime jų ir neapsileiskim caro bernams. Paliepkim čiaunininkams išsinešint iš musų krašto, o pikiems ir nepaklusniems varykim kakton kulka. Šunims tebuna šunies mirtis.

Kada neduosim valdžiai nė žmonių, nė pinigų, sutipės jos galybė, kaip pavasario sniegas, o mes iš prisilegtų pavaldinių virsim valdytojais savo krašto ir savo reikalų.

Draugai! Jau atėjo laikas pasirokuot su piktadėjais! Priminkim jiems dabar kraziečių kraują ir viską, ką mes nuo jų iškentėjom, kaip lietuvių. Suskaitykim visus mokesčius, kuriuos valdžia tiesiai ir kreivai plėšė iš mūsų skurėlių dešėtus metų.

dekvakom policijai už jos vagystas, pasityčiojimus ir plėšimus „zemekiams“ — už jų suvaivę ir suklymus; visai caro valdžiai — už kraują šimty tukstančių varguolių, paklotų tolimos Mandžurijos laukuose, sušaudytų čia po miestus ir kaimus, supudytų kalėjimo urvuose. Nedovanokim jai tukstančių milijonų, išpustytų karę su japonais. Už musų pinigus ir kraują musų brolių tegul caro valdžia užmoka mums savo galva.

Gana kentėjom ir vargom. Jau laikas sukilt ir drėbt nuo savo sprando musų budelius. Stokim kuopon, vyrai, už liuosėnę ir laimingesnę darbininkų buitį, už savirankią savo reikaluose, žmonių valdomą Lietuvą, už seimą Vilniaus mieste. Teprasmenka caro valdžią! Tegyvuoja socializmas! Tegyvuoja gėrovė darbininkų po kaimus ir miestus!

Centralinis Komitetas
Lietuvių Socijaldemokratų Partijos.

Lietuvos valstiečiai, ukrainiai ir darbininkai!

(Atsilaukimas).

Mes, Lietuvių Socijaldemokratų Partija, vadovai Lietuvos darbininkų, jau seniai esam patyrę, ko verta caro valdžia ir seniai esam pasakę, kad geresniai gyvenimui reikalinga išgriauti dabartinę tvarką ir paversti valdžią patiems žmonėms.

Mes šendien sakome, kad jau metas stoti prie darbo. Caro valdžia susilpnėjo; jos galybė sulaužė japonai, ja pakirto kojas ir surišo rankas maistai ir sukilimai darbininkų ir valstiečių viduryje viešpatystės. Caro sostas pasiviro ir tik laukia da vieno drutesnio smugio, kad parvirst visiška. Iš ty sumišimų, kurie pakilo dabar skersai ir išilgai visos rusų val-

tes jau matyt aiškiai, kad puslėtas, bet galingas darbo žmonių kumštis jau pakeltas ant vyriausybės galvos ir trinkęs, šūpulis nuvarys seną surdymą.

Todėl laikas, kad ir mes, Lietuvos darbininkai ir valstiotys, drauge su visais kitų tautų nuskriaustaisiais, stotumėm kovon su vyriausybe ir jau dabar žinotumėm, kokia nauja tvarka veltot išgrautas naudinga būtų mums Lietuvoje įvesti.

Mes, lietuviai socialdemokratai, patariam jums šiokią redą sutaisyti.

VALSČIUS.

Dabartinis valsčius turi būti panaikintas ir jo vietoj įvestas toks, prie kurio, kaip o lygus, prisidėtų visi valsčiaus gyventojai, darbininkai, ūkininkai, dvarponiai, šlėktos ir mažųjų miesčių miestelėnai. Tokiam valsčiui turi būti leista rūpintis visais valsčiaus reikalais taip, kaip jam patinka. Vėdinimui savo reikalų, valsčius renka iš savo tarpo ir pasisamdą tokius žmones, kurie jam būtų geri. Visi valsčiaus rinktieji ar samdomieji žmonės už savo darbą atsako tik prieš valsčių ir reikale po sudu gali būti atiduoti. Visi mokesčiai valsčiaus reikalams turi būti uždėdami pačių valsčių ir pagal žmogaus turto (beturintį nieko nemoka, turtingais moka kuo daugiau). Visur valsčiuose turi būti varžoma vietinių žmonių kalba. Visi svarbiausi tarimai valsčiaus reikalų turi būti daromi visuotiniu, lygiu, slapto ir tiesiu balsavimu visų suaugusių valsčiaus gyventojų (20 metų) vyrų ir

moterų.

MOKYKLOS.

Pradines mokyklas, sutaisyta taip, kaip žmonėms bus reikalinga, privalo lankyti priverstinai visi vaikai lig 14 metų. Moksle ten turi būti davinėjamas prigimto vaikų kalbė; mokytojai renkami paties valsčiaus; mokyklos užlaikomos iš pinigų viso masy Lietuvos krašto. Be pradėdama, turi būti įta šia tiek gimnazijų, kitokių vidutinių mokyklų ir aukštesniųjų, kiek Lietuvos gyventojams bus reikalinga. Moksle turi būti visur dykai dayinėjamas, vedamas ir prižiuriamas masy krašto žmonių (tam reikalui išrinktis visur iš tarpo save tikimus tam darbin atstovus); kitoms tautoms masy krašte, kaip: žydams, lenkams ir kitiems, turi būti teippat duodami pinigai mokyklas įstaisyti pagal jų skaitliaus.

POLICIJA.

Dabartinė policija, zandarai, „zemekiai“, kaip vagių ir plėšikų lizdas, turi būti Lietuvos išvartyti. Naujoji policija turi būti pačių žmonių renkama ir prižiurima ir tik prieš juos už savo darbus atsako.

MOKESČIAI.

Rindos (vikipai) už žemę, kaip caro valdžios vagystė iš masy, turi būti panaikintos. Turi būti panaikinti visi muitai ir aktyzės, labianis gulinčios ant neturtingųjų. Vietoj to, visur mokesčiai turi būti apėdami nuo turto (juo kas turtingesnis, tuo daugiau moka).

TEISMAS (SUDAS).

Valdžiaus teismas, kaip niekam netikęs, turi būti panaikintas. Jo vieton turi būti įvesti vienodi visiems a) santalkos teismai („m. ravieji“) ir b) prisiokusiųjų teismai. Teistojai (audžios) turi būti pačių žmonių renkami. Teismas turi būti visiems neapmokamas.

KARIUMENĖ.

Dabartinis kariumenė turi būti panaikinta ir jos vietoje

turi būti įvesta milicija — tai tokia tvarka, kad visi suangę masy krašto vyrai, trumpu laiku išimokinę ginklus vartoti, vėl grįžtų su ginklais namon; o priešams ant Lietuvos užpuolus, visi iš vieno turėtų stoti tėvynės apgynimui.

VALDŽIOS MIŠKAI IR ŽEMĖS.

Valdžios miškai ir žemės Lietuvoje, kitados pavogti vyriausybės iš masy žmonių, turi būti jiems sugrąžinti ir apversti viso krašto reikalams: užlaikymui mokyklų, ligonbučių ir tt..

SAMDININKAI.

Pasengę, susirgę, ar darbo netekę darbininkai turi būti apsaugoti nuo vargo iš viso krašto pinigų.

Jiems apsiginti nuo turtingųjų skrandimo, turi būti pačių žmonių išduoti tikę įstatymai ir pačių darbininkų renkami inspektoriai prižiūrėti, kad įstatymai tikrai būtų pildomi. Inspektoriai turi būti užlaikomi iš viso krašto pinigų.

Tik tokios permainos bus jums naudingos. Nesulauksit, vienok, jų iš dangaus nukrintant. Kas šiądien nori bent ką pelnyti, turi už savo tiesias remtis su savo priešais. Savanoriai galėsime masy gyvenimą tik tuokart sutaisyti, kada Lietuva liks laisva. Tuomet išrinksim visuotiniu, lygiu, tiesiu ir slapto balsavimu savo atstovus Vilniaus seimam ir duosime jiems valdžią valdyti masy kraštą; tuo-kart ir Lietuvos valdžia ir jos surdymas nuo masy prigulės ir rūpinis masy gerove. Kad atidykinti, vienok, vietą seimo rumams statyti, reikia išvartyti iš Lietuvos caro vyriausybę.

Varykim ją! Nemokėkim valdžiai jokių mokesčių, neškirim algos valdžios pastatytiems pas mus urėdinkams. Neekime tarnauti carui kariumenėi ir neleiskim savo valdžiai. Prisidėkim daugiau nebegerti degtinės, kad valdžia iš jos nepelnų. Kad valdžia iš jos nepelnų. Kad valdžia iš jos nepelnų.

Užsnuodino.

Hammond, Ind. 13 48 svečių suvažiavusi ant pietų pas Malcolm Hart Crown Pointe, nuo valgio, matyt padaryto iš pagėdusiu produktų, 88 ypatos sunkiai apsigro, užsnuodino.

Nepažinojo gyryb.

Landreth, N. Y. Netoli nuo čia gyvenantis fermeris Franzer apvaikšėjo gimimo dieną. Ant pietų fermeris užsimanė išvėrti gyryb, bet vietoj gerų pėgyvęgių priinko nuodingų. Nuo jų, 13 6 šeimynos sanarių, 4 pasimirė.

Explozijos.

San Diego, Cal. Ant Amerikos kariško laivo „Benington“, stovinio čiankščiame porte, eksplodivo garinis katilas, eksplozijos laivas liko išardytas. 48 jurininkai liko užmušti, 76 sunkiai sužeisti, trūksta dar 21, su kuriais nežinia, kas atsitiko. Kaip paprastai prie panašių atsitikimų ant Amerikos laivų, kapitonas buvo nepulaukęs ant kranto. Laivas tas kaštavo pusę milijono doliarų, jo buvo 180 jurininkų ir oficerų, padirbtas jis 1888 m.

Des Moines, Iowa. Laikė andros trenkė perkunas ir parako ir dinamito krautaves West Riverside anglių kastyneš ir pagimė baisy eksplozijos, kurios keturi darbininkai liko užmušti.

Vetro.

Racine, Wis. Šitame pavietį 23 d. liepos siautė smarkios vėtro, kurios pridirbo blydes ant 150000 dol. Prie to 2 ypatos likosi užmaštos.

Gaisrai.

Humble, Tex. Perkunas uždegė šitose aplinkinėse kerosinose sėminybas. Ugnies iki šiol nepasiekė užgesinti; ji pridirbo jau blydes ant milijono doliarų. Ugnų, kiek iki šiol žino, praužo 12 ypatų.

St. Paul, Minn. Mieste Wabasha sudegė Hoffmano hotelis. Ugnų praužo 7 ypatos. Gaisras užgimė hotelio virtuvėje nuo parvirtos kerosininės liampos.

Debesų praplyšimai.

St. Louis, Mo. Aplinkinėse Galiga, Kas., 20 d. liepos siautė smarkios andros su debesų praplyšimais, nuo kurių užgimė tvanai. Vanduo užliejo Spring River klonį ir kaip mēna, čia daug fermerių prigirė; užleido užtvind vandens teipgi kalnakasių apgyventą miestelį Buder; gyventojai miestelio Lowell, dlt tvanų, turėjo apieiti savo namus ir persikelti į augštesnias vietas.

San Jose, Cal. Daniel Maloney pasikėlė čia ant oro su nauju profesorius Montgomery padirbtu orlaiviu. Pasikėlęs ant 3000

Nuopole nuo 3000 pedu ant žemės.

San Jose, Cal. Daniel Maloney pasikėlė čia ant oro su nauju profesorius Montgomery padirbtu orlaiviu. Pasikėlęs ant 3000

Nuopole nuo 3000 pedu ant žemės.

San Jose, Cal. Daniel Maloney pasikėlė čia ant oro su nauju profesorius Montgomery padirbtu orlaiviu. Pasikėlęs ant 3000

Nuopole nuo 3000 pedu ant žemės.

Louisville, Ky. Šitose aplinkinėse 21 d. liepos siautė andra su debesų praplyšimais. Užtvind nuo to vandens beveik su visu nu, plovė miestelį Georgetown, pietinėje Indianos dalyje. Tvanai ir laukuose labai daug blydes pridirbo.

Turtingas maskolis.

New York. Ant prancūziško garlaivio „La Bretagne“ atkako čia kaip III klases pasazierius, jaunas vaikas, kuris savę vadina kunigaikščiu Potemkinu. Jis sakosi, pardavęs savo dvarą: 10000 dol. išdalinę ūkininkams ir tarnams ir su likusiais pinigais atkako į Ameriką ir čia nori pirkti farmą; į Maskoliją ne noris jau grįžti. Kad tik ne but tai koks pabėgęs su rando pinigais caro tarnas.

Užmusse sena indijona.

Everett, Wyo. Po geležinkelio tiltu rado čia 106 metų indijoną, indijoniską daktarą Jimą. Galva jo buvo perlauta. Kas jį nušė, nežinia. Galėjo, rodosi, seneliui duoti pačiam umirti, jau jis ir teip ne ilgai būtų gyvenęs ant svieto.

Suarestavo politikierius.

Philadelphia, Pa. Suarestavo čia žinomas politikierius: Hartman, Kurgh, Judge, Benjamin ir E. M. Gundens. Juos apskundžia už suklautus balsų, laike misto viršininkų rinkimų. Jis 874 balsų, 201 buvo skustuoti. Paleido juos vienog ant kaučijos 3000—5000 dol.

Reikalauja miesto duonos keptuvu.

New York. Journeymen Bakers & Confectioners Union išleido į visas vietas atsiuškimus, kuriuose kviečia organizuotus darbininkus reikalauti rengimo miestų duonos keptuvių, ant iliūsavimo žmonių nuo išnaudojimo privatių keptuvių.

Izsaude tukstancius aviu.

Baker City, Ore. Granit kastygų distrikte kalnakasiai išsaude porą tukstancijų avių, prigulintų Lux & Miller Co., kadangi avys per-arti prisiatino prie kastygų, o jos turi matai vandens ir pašaro savo mūlams ir arkliams. Avių piemens gavo persergėjimą, kad neleistų avių ant prigulintų kastygų pienvų, bet jų persergėjimų ne klausė.

Užsnuodino.

Hammond, Ind. 13 48 svečių suvažiavusi ant pietų pas Malcolm Hart Crown Pointe, nuo valgio, matyt padaryto iš pagėdusiu produktų, 88 ypatos sunkiai apsigro, užsnuodino.

Nepažinojo gyryb.

Landreth, N. Y. Netoli nuo čia gyvenantis fermeris Franzer apvaikšėjo gimimo dieną. Ant pietų fermeris užsimanė išvėrti gyryb, bet vietoj gerų pėgyvęgių priinko nuodingų. Nuo jų, 13 6 šeimynos sanarių, 4 pasimirė.

Explozijos.

San Diego, Cal. Ant Amerikos kariško laivo „Benington“, stovinio čiankščiame porte, eksplodivo garinis katilas, eksplozijos laivas liko išardytas. 48 jurininkai liko užmušti, 76 sunkiai sužeisti, trūksta dar 21, su kuriais nežinia, kas atsitiko. Kaip paprastai prie panašių atsitikimų ant Amerikos laivų, kapitonas buvo nepulaukęs ant kranto. Laivas tas kaštavo pusę milijono doliarų, jo buvo 180 jurininkų ir oficerų, padirbtas jis 1888 m.

Des Moines, Iowa. Laikė andros trenkė perkunas ir parako ir dinamito krautaves West Riverside anglių kastyneš ir pagimė baisy eksplozijos, kurios keturi darbininkai liko užmušti.

Vetro.

Racine, Wis. Šitame pavietį 23 d. liepos siautė smarkios vėtro, kurios pridirbo blydes ant 150000 dol. Prie to 2 ypatos likosi užmaštos.

Gaisrai.

Humble, Tex. Perkunas uždegė šitose aplinkinėse kerosinose sėminybas. Ugnies iki šiol nepasiekė užgesinti; ji pridirbo jau blydes ant milijono doliarų. Ugnų, kiek iki šiol žino, praužo 12 ypatų.

St. Paul, Minn. Mieste Wabasha sudegė Hoffmano hotelis. Ugnų praužo 7 ypatos. Gaisras užgimė hotelio virtuvėje nuo parvirtos kerosininės liampos.

Debesų praplyšimai.

St. Louis, Mo. Aplinkinėse Galiga, Kas., 20 d. liepos siautė smarkios andros su debesų praplyšimais, nuo kurių užgimė tvanai. Vanduo užliejo Spring River klonį ir kaip mēna, čia daug fermerių prigirė; užleido užtvind vandens teipgi kalnakasių apgyventą miestelį Buder; gyventojai miestelio Lowell, dlt tvanų, turėjo apieiti savo namus ir persikelti į augštesnias vietas.

San Jose, Cal. Daniel Maloney pasikėlė čia ant oro su nauju profesorius Montgomery padirbtu orlaiviu. Pasikėlęs ant 3000

Nuopole nuo 3000 pedu ant žemės.

San Jose, Cal. Daniel Maloney pasikėlė čia ant oro su nauju profesorius Montgomery padirbtu orlaiviu. Pasikėlęs ant 3000

Nuopole nuo 3000 pedu ant žemės.

San Jose, Cal. Daniel Maloney pasikėlė čia ant oro su nauju profesorius Montgomery padirbtu orlaiviu. Pasikėlęs ant 3000

Nuopole nuo 3000 pedu ant žemės.

Isz darbo lauko.

Chicago, Ill. Pasibaigė departamentinių štorių ir expresų vežėjų štraiškai, kurie traukė 106 dienas. Vežėjai štraičią pralėšė. Žinoma, didesnis dalis vežėjų ras vėl darbą. Carson Pirie pažadėjo visus štraičkusius vežėjus atgal priimti, kitos paradvinyčios tokio pažadėjimo nedavė.

Pittsburg, Pa. Kaip laikraščiai garsina, angiekasias vėl renkia štraičią ir tai dar didesni negu buvo užpėnai Pensylvanijos kietų anglių kastyneš: šiūm kartu prie štraičio, jeigu nepasiekė susitaikyti, nutarė prisidėti ir darbininkai minkštų anglių kastygų.

Washington, D. C. Amerikos randas jiškio 2000 darbininkų pripratusių prie karšto klimato ant darbų prie kasimo Panamos kanalo. Randas tikisai gauti pakaktinai chinikų, japonikų ir itališkų darbininkų už 75c.—\$1.50 ant dienos.

New Castle, Pa. Dirbtuvėse Carnegie Steel Co. prasidėjo vėl darbai; stovėjo juos per visą mėnesį. Prasidės neužilgo darbai ir kitose šitų aplinkinių geležies dirbtuvėse ir keli tukstanciai darbininkai patipis prie darbo.

Everett, Minn. Darbai šitų aplinkinių geležies kastynešė čia gerai ir iš kitur pribuvę darbininkai greitai čia gauna darbą, žinoma, suspažinę su darbais geležies kastynešė.

Yatesboro, Pa. Pasibaigė štraičiai darbininkų čiankščiūse kastynešė. Nesutikimai buvo užgimę už svėrimą.

Evans, Iowa. Darbai kastynešė šitų aplinkinių šiūm kartu čia ne geriausiai, dirba mažai ir nežinia, kada pradės dirbti geriausiai.

Isz Lietuvos diru.

Ar lenkai lietuvių draugai?

Pabudus lietuviams iš tautiško miego, kada jie pradėjo reikalauti prigulintų tiesų, lenkai niekur nepasirodė mūsų draugais ir užtarėjais; priešingai, teip tarp dvasiukų, kaip ir tarp svietiškių lenkų mūsų siekia atrado tik pasityčiojimus. „Kovoje už mūsų tiesas, lenkai, vietoj mūsų padėti, pasirodė didžiausios mūsų priešininkais. Kada lietuvių reikalavo sugrąžinimo išplėtos jiems spaudos, kada už raištas šiūm masy vyrų gabeną į Siberijos tirus, lenkai ne tik nepadarė mums sąjauosmo, bet siuntinėjo valdžioms prašymus, nurodydami, kad lietuviams spauda ne reikalinga, užtenkanti jiems esanti lenkiskai literatūra. (prašymų bent su panašiais motyvais lenkai ne galėjo siuntinėti, kadangi jie būtų išdavę visai priešingus lenkų norams vaistius. Tą lenkai gerai žinojo, todėl, jeigu padavinėjo prašymus, tai juose kitokių motyvų turėjo paduoti. R.d.). Lenkų prieštaraivimas negėlobė, lietuvių spaudą atgavo. Vos pasirodė Lietuvos lietuviški laikraščiai, tūli lenkiskieji publicistai griebsė niekinimo ir drabstymo purvais ant lietuviškųjų.

Be netikėsimės daug apie lenkų nepilnakumą lietuviams, apie tai visi žino. Privėsiu čia vien prietikius lenkiskoji Seminarijoje Detroito. Užsilaikymas šitos seminarijos, nuo jos užsėdėjimo buvo gana blogas ir dabar negeriausias. Kartu su lenkais ir lietuvių įspėjimo lenkų skaitliui, jie pradėjo mokinietis prigimtos kalbos ir ant galo išreikalavo ir mokinioja lietuviškos kalbos. Kada je lenkų skaitlius pasididino, jie pradėjo kreiva akis žiūrėti ant lietuvių ir kartais juos gana skaudžiai užgavo. Per tai lietuvių skaitlius sumažėjo, bet nuo trijų metų vėl daugiau pradėjo atsirasti. Susirinkus jų daugiau, jie atnaujinavo savo Šv. Kazimiero Dr-tę. Užtemiję lenkų knygyne lietuviškas knygas su pečiū Šv. Kazimiero Dr-tės, reikalavo jų atidavimu; lenkai vienog ty knygy lietuviams ne davė nė skaityti, jeigu jie neprigulėjo prie lenkiskų draugysčių. (Lietuviai, kad atgausti turta savo draugystės, turėjo kreiptiesi net prie seminarijos rektorius. Pamatę lenkai, kad lietuvių virsta ne į lenkiskus, bet į lietuviškus patrijotus, kad jie mokinasi savo prigimtos kalbos, kad lietuviškai, pradėjo ant jų su neapykata žiu-

reiti. Bet lietuvių ant to ne paū-

viens progos, aukas, už jas apū-

terūsimė įrankius perpiovimui gys-

lų despotiškio siaubuno; tegul

kraujas ištekės, kurį prisibūrė iš

panagių masy broliams ir sėse-

rimai!

Centr. Liet. Am. Rev. Komite-

tas padarė savo darbą, bei apū-

nojo su Europos komitetu ir kito-

klas pareigas atliko. Kadangi ko-

miteto sanariai tulio Lietuvos ir

Maskolijos revoliucionierius asa-

biškai pažįsta, tad galima užsiti-

keti, kad darbas atsakančiai yra

vedamas. Tulus atsitikimus žino-

tės iš laikračių, bet teipgi žinote,

kad per laikraščius negalima vie-

šai viską garsinti, kadangi ir Ame-

rikos lietuviški laikraščiai čia į

Maskoliją ir juos skaito, juose ni-

pinėja caro šnipai-zandarai.

Kadangi revoliucija yra tai šven-

ta laudės kova su jos skriaudė-

ja, tai kiek galėdami prisidėkime

ir mes prie jos, rinkime aukas, kas

tik gali, surinktus pinigų siųskime

tiesiog centrāliskam komitetui

kasierin, Dr. Šiupui, 328 Federal

str., Philadelphia, Pa. Ne prim-

kime vilkį į kumus, kaip tai Mas-

sachusetse lietuvių padarė. Des-

potika svietiškoji ir dvasiškioji

valdžia iš vieno jų kelmo uždų-

go, tai negalima tikėti, kad kuni-

gai savo antrąjį siaubuną stelb-

tų. Jeigu tie lietuvių nepopiežius

išleido encikliką, prisakydamas

bažnyčių prižiūrėtojus užgesinti

revoliuciją Maskolijoje — tai ko ge-

ro laukti laima nuo mūsų kunigė-

jų. Nepaisykime ant jų, jeigu

mums ne padės, bet kad ir per

kraują ir dūmus, žengkim priyakin,

laukdami: lalyn su judais! Lai

juos su carų, į darbą draugai! Lai

gyvoja laisvė!

Liet. Am. Rev. Kom. patarėjas

J. Naujokas.

Is Plymouth, Pa.

Darbai mūsų mieste čia neblogai

ir atvykusieji iš kitur greitai

gauna darbą. Uždarbiai nelygus:

turinti geresnį darbą, uždriba į

dvi nedeli po \$40.00 iki \$50.00,

bet daugelis uždriba tik po \$20.00

ir mažiau į dvi nedeli.

Apvietimas tarp mūsų lietuvių

ne augščiausiai pasikėlė. Mat čia

atvyko kun. Vizigirda naikyti ap-

svietimą. Nuo naujų metų pradėjo

kariauti su šliuparniais ir bedie-

viais, o labiausia su „Vienybė L.“

Kunigėlis įkalbinėjo parapijo-

jos žmonių, daugelį vietų ir jau tie

tamsas caro valdžios įnagiai

atkreipė ginklus prieš netikusius

caro tarnus. Jeigu tik sykį gys

iki šiol netikusį carą kateivais ir

sipras, jie stos kovojančių už žmo-

nių laisvę eilėse, tasyk visus des-

potus ir išnaudotus kaip šiūte

nušiuos. Ir visiems prie tos ko-

vos reikia prisidėti, be aukų, be

kovos nieks mums nieko ne duos.

Sąlyn despotizmas, lai gyvoja

laisvė, lygybė, brolystė!

Aukų sudėjome: P. Galskis 50c.,

D. Draugas 50c., J. Dapkus 50c.,

</

